UNIDADE 3. RESUMO

Recorda:

- A declinación dos adxectivos é idéntica á dos substantivos, pero teñen terminacións específicas para cada un dos xéneros.
- Os adxectivos de tres terminacións declinan os seus masculinos e neutros pola segunda ou terceira declinación e os femininos sempre pola primeira.
- Os adxectivos de dúas terminacións da segunda teñen un masculino e feminino en –ος e un neutro en -ον .
- O futuro activo e medio fórmase coa inserción dun -σ- entre a raíz e a terminación do presente: presente λύ-ω > futuro λύ-σ-ω.
- O futuro pasivo fórmase coas marcas de pasiva -θη-, -σθη- e -η- interpostas entre a raíz e as terminacións de futuro medio: futuro medio λύ-σομαι, fut. pasivo λυ-θή-σομαι; futuro medio ἀκού-σομαι, fut. pasivo ἀκου-σθή-σομαι; futuro medio γράψομαι (< *γραφήσομαι), fut. pasivo γραφήσομαι.
- O futuro de εἰμί ten desinencias medias: ἔσομαι.
- Verbos en oclusiva labial β, π, φ e en πτ teñen o futuro en ψω> τρίβω fut. τρίψω; βλέπω fut. βλέψω; γράφω fut. γράψω; κρύπτω fut. κρύψω.
- Verbos en oclusiva velar ou gutural γ, κ, χ, en ζ (cando proceden de – γγ-) e en -σσ-/-ττ- (cando proceden de –κγ- ou de -χγ-) teñen o futuro en ξω: ἄγω fut. ἄξω; πλέκω fut. πλέξω; λείχω fut. λείξω; ῥέζω fut. ῥέξω; φυλάσσω fut. φυλάξω.
- Verbos en oclusiva dental δ, τ, θ, en ζ (cando procede de –δγ-) e en -σσ-/-ττ- (cando proceden de *–τγ- ou de *–θγ-) perden a dental da raíz: ἐρείδω fut. ἐρείσω; ἀνύτω fut. ἀνύσω; πείθω fut. πείσω; σκεύαζω fut. σκεύασω; λίσσομαι fut. λίσομαι.
- Os verbos en nasal (μ, ν) ou en líquida (ρ, λ) teñen o futuro activo en: -ῶ, -εῖς, -εῖ, -οῦμεν, -εῖτε, -οῦσι; o futuro medio en –οῦμαι, -εῖ, -εῖται, -οῦμεθα, -εῖσθε, -οῦνται: ἀγγέλλω fut. ἀγγελῶ, ἀγγελοῦμαι; φαίνω fut. φανῶ, φανοῦμαι; φθείρω fut.φθερῶ, φθεροῦμαι. Tamén hai formas contractas en optativo, infinitivo e participio de futuro.
- Verbos atemáticos τίθημι, δίδωμι, ἵστημι e ἵημι: os seus temas: θε-, δο-, στα-, e ἑ– teñen vogal longa ante o –σ en voz activa e media: τίθημι fut.θήσω, θήσομαι ;δίδωμι fut.δώσω, δώσομαι; ἵστημι fut. στήσω, στήσομαι; ἵημι fut. ἥσω, ἥσομαι. Na voz pasiva mantéñense os temas θε-, δο-, στα-, e ἑ-: τίθεμαι fut. τεθήσομαι, δίδομαι fut. δοθήσομαι, ἵσταμαι fut. σταθήσομαι e ἵεμαι fut. ἑθήσομαι.
- Verbos atemáticos con sufixo -νυ- forman o futuro sobre a raíz sen sufixo: δείκνυμι, raíz δεικ- fut. δείξω.

- O artigo e o adxectivo concordan co substantivo en xénero, número e caso.
- O adxectivo atributo concorda co suxeito en xénero, número e caso.
- O suxeito concorda co verbo en número e persoa.
- O suxeito neutro plural leva o verbo en singular: τὰ ζῷα τρέχει *os animais corren*.
- O xenitivo ten as funcións de complemento dun substantivo ou adxectivo (ás veces dun adverbio) e complemento dun verbo.
- Como complemento dun verbo pode ser complemento de réxime de determinados verbos e complemento circunstancial.

- Para nós a importancia dos mitos gregos reside sobre todo en que, aínda que se deixase de crer neles, convertéronse en fonte inesgotable de produción artística e literaria, primeiro dentro da propia Grecia e logo ao longo do tempo en todo Occidente.
- Un dos exemplos máis notables desta mitoloxía é Heracles, en cuxa figura se mesturan elementos dispares e contraditorios debido á súa antigüidade. Heracles, ademais, tivo dende antigo unha vinculación estreita coa Península Ibérica.